

MAGYAR PÆDAGOGIAI TÁRSASÁG.

Felolvasó ülés 1913 okt. 18-án.

Jelen van *Fínáczy Ernő* elnökle mellett: Barta Jenő, Barto-
 niek Géza, Berta Ilona, Bozóky Endre, Böngérfi János, Danilovics
 Kálmán, Dávid István, Deáky Gy., Dékány Mihály, Erődi Béla, Erődi
 Béláné, Friml Aladár, Gálos Rezső, Gockler Lajos, Gragger Róbert,
 Gyulai Ágost, Gyulai Ágostné, Havas Gyula, Imre Sándor, Katonáné
 Thuránszky Irén, Kemény Ferenc, Kirchner Béla, Krammer József,
 Kerezy György, Ispánovits Sándor, Kornis Gyula, Mosdóssy Imre,
 Mihalik Sándor, Nagy László, Radó Vilmos, Répay Dániel, Sebes-
 tyénné Stetina Ilona, Somogyi Géza, Spitkó Lajos, Székely György,
 Suppán Vilmos, Scherer Sándor, Trombitás Gyula, Ugray János,
 Váangel Jenő, Volenszky Gyula, Waldapfel János, Zsengery Samu,
 Bursics Ernő jegyző és sokan mint vendégek.

I. Az *elnök* br. Eötvös Józsefről szóló beszéddel (melyet a M.
 P. 1913. nov. száma élén közölt) nyitja meg az ülést s napirend
 előtt mély fájdalommal emlékezik meg a Társaságot a nyári szü-
 net alatt ért veszteségekről. «Egyik halottunk — úgymond —
Péterfi Sándor, akinek érdemeit nem kell e körben felsorol-
 nom. Egész élete egy nagy, odaadó, önfeláldozással teljes munkásság
 a magyar népnevelés, a magyar ifjúság, a magyar tanítóság érdeké-
 ben. Volt nevelő, néptanító, népiskolai igazgató, elemi és polg. iskolai
 tanítóképző intézeti tanár, tanítóegyesületek szervezője és elnöke, a
 budapesti Tanítók Házának megteremtője, minden népoktatási lap és
 folyóirat dolgozó társa, pedagógia-történeti író s mindezekon felül
 egyike a legjobb és legnemesebb embereknek. Megnyugvásunkra szol-
 gálhat, hogy még megérte Társaságunk tiszteleti tagjává választását,
 mely — sajnos — csak élete alkonyán következett be, de ezt az al-
 konyt (mint maga jelezte) bearanyozni segítette. Emlékét bizonyára
 más tagtársunk, ki Péterfit személyesen jobban ismerte, érdeme
 szerint részletesebben fogja méltatni. Most csak az elnöki székéből
 fejezem ki mindnyájunk benső részvétét, s indítványozom, hogy
 Péterfi Sándor emlékét jegyzőkönyvünkben megörökítsük.»

«Ugyanily indítványt teszek — úgymond — egy másik rendes
 tagtársunk elhalálózása szomorú alkalmával. Utolsó ülésünk óta el-
 hűnyt *Mayer Béla* nyug. szatmári püspök, társaságunknak 20 év
 óta rendes tagja, aki úgy is mint egyházmegyei tanfelügyelő, úgy
 is mint pedagógiai író a nevelésügy igen buzgó és tevékeny munkása
 volt, s önzetlen áldozatkészségével, melynek elsősorban a gondjaira

bízott tanítók látták hasznát (összesen harmadfélszázeezer koronát áldozott ily célokra), az iskola minden igaz barátjának háláját kiérdemelte.»

A Társaság a bejelentéseket megilletődéssel hallgatja s az elhúnyt tagtársak emlékezetét jegyzőkönyvébe iktatja.

II. A napirendre térve az *elnök* bejelenti, hogy az ülés tárgya: *Gyertyánffy István* t. tag előadása: *Br. Eötvös József és a Pædagogium*. Az *elnök* örömet fejezi ki, hogy népnevelésünknek oly kiváló munkását, Eötvös József gondolatainak oly lelkes és szakavatott megvalósítóját, népoktatásunk egyik legfontosabb intézményének úttörő tervezőjét felolvasóink sorában üdvözölhetjük. Mivel az előadó személyesen nem jelenhetett meg, a kéziratot a M. P. szerkesztője olvasta fel. (Az előadás megjelent a folyóirat 1913. nov. számában.)

A nagy érdeklődéssel hallgatott felolvasás után az *elnök* a következő, egyhangúlag elfogadott indítvánnyal zárta be az ülést: «A halott előadás hatása alatt, mely írójának egyéniségénél s az előadásban foglalt eszmék jelentőségénél fogva valóban nagy érdeklődésre és figyelemre számíthat, bátorkodom indítványozni, hogy a mai ülésből köszönő iratot intézzünk Gyertyánffy Istvánhoz azért, hogy a B. Eötvös emlékének szentelt mai összefüvetelünk díszét ezeknek az érdekes reminiscentiáknak közrebocsátásával emelni szíves volt.»

Felolvasó ülés 1913 nov. 15-én.

Jelen van *Fináczy Ernő* elnöklése mellett: Bozóky Endre, Böngérfi János, Friml Aladár, Hegedűs István, Kornis Gyula, Málnai Mihály, Ispánovits Sándor, Nagy József, Quint József, Székely György, Teveli Mihály, Gorzó Dénes, Bursics Ernő jegyző s mások, mint vendégek.

I. Az *elnök* jelenti, hogy a Greguss-szoborbizottság meghívására a szobor leleplezésén képviselte a Társaságot. Felkéri *Nagy József* r. tagot székfoglaló értekezésének előadására.

II. Dr. *Nagy József* székesfehérvári áll. főreális. tanár megköszöni a megtisztelő választást és felolvassa *Diderot pedagógiája* c. tanulmányát. (Megjelenik a M. P. 1914. évi folyamában.)

A meleg érdeklődéssel hallgatott előadás végén az *elnök* üdvözli a felolvasót a maga és a Társaság nevében, s átnyújtja neki a rendes tagságról szóló oklevelet.